

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

15649 *Lei 15/2012, do 27 de decembro, de medidas fiscais para a sustentabilidade enerxética.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

PREÁMBULO

I

A presente lei ten como obxectivo harmonizar o noso sistema fiscal cun uso máis eficiente e respectuoso co ambiente e a sustentabilidade, valores que inspiran esta reforma da fiscalidade e, como tal, en liña cos principios básicos que rexen a política fiscal, enerxética e, desde logo, ambiental da Unión Europea.

Na sociedade actual, a incidencia cada vez maior da produción e o consumo de enerxía na sustentabilidade ambiental require dun marco normativo e regulatorio que garanta a todos os axentes o adecuado funcionamento do modelo enerxético que, ademais, contribúa a preservar o noso rico patrimonio ambiental.

O fundamento básico desta lei reside no artigo 45 da Constitución, precepto en que a protección do noso ambiente se configura como un dos principios reitores das políticas sociais e económicas. Por iso, un dos eixes desta reforma tributaria será a internalización dos custos ambientais derivados da produción da enerxía eléctrica e do almacenamento do combustible nuclear gastado ou dos residuos radioactivos. Desta forma, a lei debe servir de estímulo para mellorar os nosos niveis de eficiencia enerxética á vez que permiten asegurar unha mellor xestión dos recursos naturais e seguir avanzando no novo modelo de desenvolvemento sustentable, tanto desde o punto de vista económico e social como ambiental.

A presente reforma contribúe ademais á integración das políticas ambientais no noso sistema tributario, no cal teñen cabida tanto tributos especificamente ambientais como a posibilidade de incorporar o elemento ambiental noutros tributos xa existentes.

Os valores e obxectivos que informan a presente lei teñen vocación transversal e, polo tanto, deben ser un eixe básico da coherencia das medidas sectoriais, especialmente cando inciden nun sector de tanto impacto económico e ambiental para o país como é o sector enerxético.

Para tal fin, mediante esta lei regúlanse tres novos impostos: o imposto sobre o valor da produción da enerxía eléctrica, o imposto sobre a produción de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos resultantes da xeración de enerxía nucleoelectrónica e o imposto sobre o almacenamento de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos en instalacións centralizadas; créase un canon por utilización das augas continentais para a produción de enerxía eléctrica; modifícanse os tipos impositivos establecidos para o gas natural e o carbón e suprimense, ademais, as exencións previstas para os produtos enerxéticos utilizados na produción de enerxía eléctrica e na coxeración de electricidade e calor útil.

II

Neste sentido e co fin tamén de favorecer o equilibrio orzamentario, establécese no título I desta lei un imposto sobre o valor da produción da enerxía eléctrica, de carácter directo e natureza real, que grava a realización de actividades de produción e incorporación ao sistema eléctrico de enerxía eléctrica no sistema eléctrico español.

Este imposto gravará a capacidade económica dos produtores de enerxía eléctrica cuxas instalacións orixinan importantes investimentos nas redes de transporte e distribución de enerxía eléctrica para poder evacuar a enerxía que verten a elas, e comportan, por si ou como resultado da propia existencia e desenvolvemento das citadas redes, indubidables efectos ambientais, así como a xeración de moi relevantes custos necesarios para o mantemento da garantía de subministración. O imposto aplicarase á produción de todas as instalacións de xeración.

III

O título II desta lei contén a regulación dos outros dous novos impostos a que se fixo referencia: o imposto sobre a produción de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos resultantes da xeración de enerxía nucleoelectrónica e o imposto sobre a actividade de almacenamento de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos en instalacións centralizadas.

A xeración de enerxía eléctrica mediante a utilización de enerxía nuclear supón a asunción por parte da sociedade dunha serie de cargas e servidumes, debido ás peculiaridades inherentes a este tipo de enerxía, cuxo impacto económico é difícil de avaliar. A sociedade débese facer cargo dunha serie de responsabilidades derivadas dos aspectos específicos que inciden nesa xeración, tales como a xestión dos residuos radioactivos xerados e o uso de materiais que poden ser utilizados para fins non pacíficos.

Aínda que no Plan Xeral de Residuos Radioactivos se prevén as necesidades de financiamento, baseadas nas mellores estimacións dispoñibles, a valoración do custo total do desmantelamento das centrais nucleares e a xestión definitiva dos residuos radioactivos manteñen un alto grao de incerteza que, en última instancia, se trasladaría á sociedade, tras o cesamento da explotación das centrais nucleares, particularmente no que se refire á xestión definitiva do combustible nuclear gastado e dos residuos de alta actividade, xa que os desenvolvementos tecnolóxicos poden condicionar a forma en que finalmente se leve a cabo esa xestión e, en consecuencia, os custos asociados a ela.

Así mesmo, dada a longa vida de determinados residuos radioactivos, que transcende xeracións, tras a xestión definitiva destes será necesario o establecemento das medidas necesarias para evitar que calquera axente externo poida provocar a súa dispersión no ambiente ou outro tipo de efecto non desexado, o que exixirá unha supervisión institucional a longo prazo, da cal se deberá facer cargo o Estado. Así se recolle no artigo 38 bis da Lei 25/1964, do 29 de abril, sobre enerxía nuclear, en que se dispón que o Estado asuma a titularidade dos residuos radioactivos unha vez que se procedese ao seu almacenamento definitivo e, así mesmo, que asuma a vixilancia que, de ser o caso, se poida requirir tras a clausura dunha instalación nuclear unha vez que transcorre o período de tempo que se estableza na correspondente declaración de clausura.

Outra das características que singulariza a industria nucleoelectrónica é o uso e a xeración duns materiais que deben estar sometidos a un estrito control para evitar a súa utilización con fins non pacíficos ou calquera outro tipo de acto malintencionado sobre eles, o que obriga a España, na súa condición de parte do Tratado sobre a non proliferación de armas nucleares (feito en Londres, Moscova e Washington o 1 de xullo de 1968 e ratificado por España o 13 de outubro de 1987) e da Convención sobre a protección física dos materiais nucleares (feita en Viena e Nova York o 3 de marzo de 1980, asinada por España o 7 de abril de 1986 e ratificada, como Estado membro de EURATOM, o 6 de setembro de 1991) a facer fronte ás responsabilidades que diso derivan e, en consecuencia, á aplicación dos recursos correspondentes.

Así mesmo, o Estado debe achegar os recursos necesarios para manter operativos os plans de emerxencia nuclear existentes en cada unha das provincias en que existen instalacións nucleares.

Á vista do anterior, considérase adecuado o establecemento dun gravame sobre a produción de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos nas centrais nucleares, así como sobre o seu almacenamento en instalacións centralizadas, co obxecto de compensar a sociedade polas cargas que debe soportar como consecuencia desa xeración.

IV

A imposición sobre hidrocarburos, ademais de ser unha fonte relevante de ingresos tributarios, constitúe un potente instrumento ao servizo da política de protección do ambiente plenamente asentado no noso ordenamento xurídico.

Ben que os combustibles líquidos destinados principalmente ao transporte por estrada ou ao sector residencial viñeron contribuíndo a estes obxectivos a través dos seus tipos actuais do imposto sobre hidrocarburos, o gas natural veu desfrutando dun tipo impositivo igual a cero, permitido temporalmente polo artigo 15.1.g) da Directiva 2003/96/CE do Consello, do 27 de outubro de 2003, pola que se reestrutura o réxime comunitario de imposición dos produtos enerxéticos e da electricidade.

A inminencia do final do período indicado na Directiva 2003/96/CE, o incremento nas cotas nacionais de consumo de gas natural que se produciu durante estes anos, así como a coherencia no tratamento das diferentes fontes de enerxía, aconsellan aplicar niveis de imposición estritamente positivos para aqueles usos do gas natural que se encontran regulados a tipo cero, polo que no título III desta lei, mediante a modificación da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais (BOE do 29 de decembro), se establece un tipo positivo ao gas natural utilizado como carburante en motores estacionarios, así como ao gas natural destinado a usos distintos aos de carburante.

Porén, para manter a competitividade do sector industrial, ao abeiro do establecido na normativa comunitaria citada, que permite diferenciar para un mesmo produto o nivel nacional de imposición en determinadas circunstancias ou condicións estables, respectando os niveis mínimos comunitarios de imposición e as normas do mercado interior e de competencia, establécese unha imposición reducida ao gas natural para usos profesionais sempre que non se utilice en procesos de xeración e coxeración eléctrica.

Doutro lado, a lei revisa o tratamento fiscal aplicable aos diferentes produtos enerxéticos utilizados para a produción de electricidade. As actividades de xeración de electricidade a partir de combustibles fósiles constitúen grandes focos de emisión de gases de efecto invernadoiro polo que, desde un punto de vista fiscal, se chegou á consideración de que esta forma de xeración de electricidade debe ser gravada de forma máis acorde, en relación coas externalidades que produce.

Baixo estas premisas, suprímense determinadas exencións previstas no artigo 51.2.c) e 79.3.a) da Lei 38/1992, en concordancia co disposto no artigo 14.1.a) da Directiva 2003/96/CE, que permite aos Estados membros para tales fins someter a gravame os produtos enerxéticos utilizados para producir electricidade, e co artigo 15.1.c) da citada directiva, polo que se refire á xeración combinada de calor e electricidade.

Neste mesmo sentido, para dar un tratamento análogo á produción de electricidade a partir de fontes de enerxía fósil, elévase o tipo de gravame sobre o carbón e, ao mesmo tempo, créanse tipos específicos que gravan os fuel óleos e os gasóleos destinados á produción de enerxía eléctrica ou á coxeración de electricidade e calor útil.

V

Finalmente, no título IV desta lei modifícase o texto refundido da Lei de augas, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2001, do 20 de xullo.

En particular, ese título regula o réxime económico-financieiro da utilización do dominio público hidráulico. Así, dispón que as administracións públicas competentes, en virtude do principio de recuperación de custos e tendo en conta proxeccións económicas a longo prazo, establecerán os oportunos mecanismos para repercutir os custos dos servizos relacionados coa xestión da auga, incluíndo os custos ambientais e do recurso, nos diferentes usuarios finais.

O citado texto refundido da Lei de augas, nos seus artigos 112 a 114, prevé catro exaccións distintas vinculadas á auga: o canon de utilización de bens de dominio público, o canon de vertedura, que grava as verteduras ao dominio público hidráulico, o canon de regulación, que grava o beneficio particular obtido por obras de regulación feitas polo Estado, e a tarifa de utilización da auga, que grava os beneficios particulares obtidos por obras do Estado distintas das de regulación.

En particular, o artigo 112 do texto refundido da Lei de augas establece que o canon de utilización se aplica só á ocupación, utilización e aproveitamento do dominio público hidráulico definido nas letras b) e c) do artigo 2 da mesma lei, é dicir, á utilización dos leitos de correntes naturais, continuas ou descontinuas e dos leitos dos lagos e lagoas e os dos encoros superficiais en leitos públicos. Queda así fóra da definición deste canon o uso das augas continentais a que se refire a letra a) do mesmo artigo 2 do texto refundido da Lei de augas.

Esta realidade, que é unha anomalía respecto ao réxime común dos bens de dominio público, perdurou por razóns históricas ben que hoxe carece de razoabilidade económica, ao menos en canto a un uso puramente industrial e en réxime de mercado como é o de produción de enerxía eléctrica.

Actualmente, a calidade xeral das augas continentais españolas fai necesaria a súa protección co fin de salvagardar un dos recursos naturais necesarios para a sociedade. Neste sentido débense reforzar as políticas de protección do dominio público hidráulico. Para tal fin, faise necesaria a obtención de recursos que deben ser achegados por quen obtén un beneficio da súa utilización privativa ou aproveitamento especial para a produción de enerxía eléctrica.

O obxecto desta modificación, por tanto, é establecer un novo canon aos bens de dominio público descritos na letra a) do artigo 2 da mesma lei, é dicir, á utilización ou aproveitamento das augas continentais para a súa explotación hidroeléctrica.

TÍTULO I

Imposto sobre o valor da produción da enerxía eléctrica

Artigo 1. *Natureza.*

O imposto sobre o valor da produción da enerxía eléctrica é un tributo de carácter directo e natureza real que grava a realización de actividades de produción e incorporación ao sistema eléctrico de enerxía eléctrica, medida en barras de central, a través de cada unha das instalacións indicadas no artigo 4 desta lei.

Artigo 2. *Ámbito territorial.*

1. O imposto aplicarase en todo o territorio español.
2. O disposto no número anterior entenderase sen prexuízo dos réximes tributarios forais de concerto e convenio económico en vigor, respectivamente, nos territorios do País Vasco e na Comunidade Foral de Navarra.

Artigo 3. *Tratados e convenios.*

O establecido nesta lei entenderase sen prexuízo do disposto nos tratados e convenios internacionais que pasasen a formar parte do ordenamento interno, de conformidade co artigo 96 da Constitución española.

Artigo 4. *Feito imponible.*

1. Constitúe o feito imponible a produción e incorporación ao sistema eléctrico de enerxía eléctrica medida en barras de central, incluídos o sistema eléctrico peninsular e os territorios insulares e extrapeninsulares, en calquera das instalacións a que se refire o título IV da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico.

2. A produción en barras de central, para efectos desta lei, corresponderase coa enerxía medida en bornes de alternador minorada nos consumos auxiliares en xeración e nas perdas ata o punto de conexión á rede.

3. Respecto aos conceptos e termos con substantividade propia que aparecen na lei, salvo os definidos nela, aplicarase o disposto na normativa do sector eléctrico de carácter estatal.

Artigo 5. *Contribuíntes.*

Son contribuíntes do imposto as persoas físicas ou xurídicas e as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que realicen as actividades sinaladas no artigo 4.

Artigo 6. *Base imponible.*

1. A base imponible do imposto estará constituída polo importe total que corresponda percibir ao contribuínte pola produción e incorporación ao sistema eléctrico de enerxía eléctrica, medida en barras de central, por cada instalación, no período impositivo.

Para estes efectos, no cálculo do importe total consideraranse as retribucións previstas en todos os réximes económicos que deriven do establecido na Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, no período impositivo correspondente, así como as previstas no réxime económico específico para o caso de actividades de produción e incorporación ao sistema eléctrico de enerxía eléctrica nos territorios insulares e extrapeninsulares.

2. A base imponible definida no número anterior determinarase para cada instalación en que se realicen as actividades sinaladas no artigo 4 desta lei.

Artigo 7. *Período impositivo e devindicación.*

1. O período impositivo coincidirá co ano natural, salvo no suposto de cesamento do contribuínte no exercicio da actividade na instalación, caso en que finalizará o día en que se entenda producido ese cesamento.

2. O imposto devindicarase o último día do período impositivo.

Artigo 8. *Tipo de gravame.*

O imposto exixirase ao tipo do 7 por cento.

Artigo 9. *Cota íntegra.*

A cota íntegra é a cantidade resultante de aplicar á base imponible o tipo de gravame.

Artigo 10. *Liquidación e pagamento.*

1. Os contribuíntes estarán obrigados a autoliquidar o imposto e ingresar a cota dentro do mes de novembro posterior ao de devindicación do imposto, de acordo coas normas e modelos que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas. Para estes efectos deberanse ter en conta as medidas definitivas da produción eléctrica.

2. Entre o día 1 e o 20 dos meses de maio, setembro, novembro e febreiro do ano seguinte, os contribuíntes que realicen o feito imponible deberán efectuar un pagamento fraccionado correspondente ao período dos tres, seis, nove ou doce meses de cada ano natural, de acordo coas normas e modelos que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas.

3. Os pagamentos fraccionados calcularanse en función do valor da produción de enerxía eléctrica en barras de central realizada desde o inicio do período impositivo ata a finalización dos tres, seis, nove ou doce meses a que se refire o número anterior, aplicándose o tipo impositivo previsto no artigo 8 desta lei e deducindo o importe dos pagamentos fraccionados previamente realizados.

Para estes efectos, tomarase como valor da produción o importe total que corresponda percibir polo contribuínte, pola produción e incorporación ao sistema eléctrico de enerxía eléctrica medida en barras de central, por cada instalación no correspondente período.

Non obstante, cando o valor da produción, incluídas todas as instalacións, non supere 500.000 euros no ano natural anterior, os contribuíntes estarán obrigados a efectuar exclusivamente o pagamento fraccionado, cuxo prazo de liquidación está comprendido entre o día 1 e 20 do mes de novembro.

Tratándose de contribuíntes que desenvolvesen a actividade por un prazo inferior ao ano natural durante o ano anterior, o valor da produción elevarase ao ano.

4. En caso de inicio da actividade con posterioridade ao 1 de xaneiro, os pagamentos fraccionados á conta da liquidación correspondente ao período impositivo que estea en curso realizaranse, de ser o caso, no prazo de liquidación correspondente ao trimestre en que o valor da produción calculado desde o inicio do período impositivo supere os 500.000 euros, incluídas todas as instalacións.

5. Se o importe total que corresponda percibir ao contribuínte non resulta coñecido no momento da realización dos pagamentos fraccionados, o contribuínte deberá fixalo provisionalmente en función da última liquidación provisional realizada polo operador do sistema e, de ser o caso, pola Comisión Nacional de Enerxía, con anterioridade ao inicio do prazo de realización do pagamento correspondente.

Artigo 11. *Infraccións e sancións.*

As infraccións tributarias relativas ao presente imposto serán cualificadas e sancionadas de conformidade co previsto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

TÍTULO II

Impostos sobre a produción de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos resultantes da xeración de enerxía nucleoelectrónica e o almacenamento de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos en instalacións centralizadas

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 12. *Natureza.*

O imposto sobre a produción de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos resultantes da xeración de enerxía nucleoelectrónica e o imposto sobre o almacenamento de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos en instalacións centralizadas son tributos de carácter directo e natureza real, que gravan as actividades que, integrando o seu respectivo feito imponible, se definen nos artigos 15 e 19 desta lei.

Artigo 13. *Ámbito territorial.*

1. Os impostos aplicaranse en todo o territorio español.
2. O disposto no número anterior entenderase sen prexuízo dos réximes tributarios forais de concerto e convenio económico en vigor, respectivamente, nos territorios do País Vasco e na Comunidade Foral de Navarra.

Artigo 14. *Tratados e convenios.*

O establecido nesta lei entenderase sen prexuízo do disposto nos tratados e convenios internacionais que pasasen a formar parte do ordenamento interno, de conformidade co artigo 96 da Constitución española.

CAPÍTULO II

Imposto sobre a produción de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos resultantes da xeración de enerxía nucleoelectrónica

Artigo 15. *Feito imponible.*

Constitúe o feito imponible do imposto a produción de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos resultantes da xeración de enerxía nucleoelectrónica.

Artigo 16. *Contribuíntes.*

1. Son contribuíntes as persoas físicas ou xurídicas e as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que realicen a actividade sinalada no artigo 15.

2. Serán responsables solidarios da débeda tributaria do imposto os propietarios das instalacións nucleares que xeren o feito imponible cando non coincidan con aqueles que as exploten.

Artigo 17. *Base imponible.*

1. Constitúe a base imponible sobre a produción de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos resultantes da xeración de enerxía nucleoelectrónica:

a) Os quilogramos de metal pesado contidos no combustible nuclear producido durante o período impositivo, entendéndose como metal pesado o uranio e o plutonio contidos e, como combustible nuclear gastado, o combustible nuclear irradiado no reactor que durante o período impositivo fose extraído definitivamente deste.

b) Os metros cúbicos de residuos radioactivos de media, baixa e moi baixa actividade producidos, que foron acondicionados durante o período impositivo para o seu almacenamento con carácter temporal no propio lugar da instalación

2. A base imponible definida neste artigo determinarase para cada instalación en que se realicen as actividades que constitúen o feito imponible deste imposto.

Artigo 18. *Tipo impositivo e cota tributaria.*

A cota tributaria será o resultado de aplicar á base imponible os seguintes tipos impositivos:

a) Na produción de combustible gastado resultante da xeración de enerxía nucleoelectrónica, a que se refire o punto 1.a) do artigo 17, o tipo será de 2.190 euros por quilogramo de metal pesado.

b) Na produción de residuos radioactivos a que se refire o punto 1.b) do artigo 17:

1.º Para residuos radioactivos de baixa e media actividade, o tipo será de 6.000 euros por metro cúbico.

2.º Para residuos radioactivos de moi baixa actividade, o tipo será de 1.000 euros por metro cúbico.

CAPÍTULO III

Imposto sobre o almacenamento de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos en instalacións centralizadasArtigo 19. *Feito imponible.*

Constitúe o feito imponible do imposto a actividade de almacenamento de combustible nuclear gastado e de residuos radioactivos nunha instalación centralizada.

Para os efectos deste imposto, entenderase como almacenamento de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos toda actividade consistente na súa inmovilización temporal ou definitiva, con independencia da forma en que se realice e, como instalación centralizada, aquela que poida almacenar estes materiais procedentes de diversas instalacións ou orixes.

Artigo 20. *Exencións.*

Estará exento do imposto o almacenamento de residuos radioactivos procedentes de actividades médicas ou científicas, así como de residuos radioactivos procedentes de incidentes excepcionais en instalacións industriais non suxeitas á regulamentación nuclear que sexan cualificados como tales polo Consello de Seguridade Nuclear ou detectados nas ditas instalacións, e xestionados no marco dos acordos a que fai referencia o artigo 11.2 do Real decreto 229/2006, do 24 de febreiro, sobre o control de fontes radioactivas encapsuladas de alta actividade e fontes orfas.

Artigo 21. *Contribuíntes.*

Son contribuíntes do imposto as persoas físicas ou xurídicas e as entidades a que se refire o número 4 do artigo 35 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, que sexan titulares das instalacións en que se realicen as actividades sinaladas no artigo 19.

Artigo 22. *Base imponible.*

1. Constitúe a base imponible do imposto sobre o almacenamento de combustible nuclear gastado e residuos radioactivos en instalacións centralizadas:

- a) A diferenza entre o peso do metal pesado contido no combustible nuclear gastado almacenado á finalización e ao inicio do período impositivo, expresado en quilogramos.
- b) A diferenza entre o volume de residuos radioactivos de alta actividade, distintos do combustible nuclear gastado, ou de media actividade e vida longa, almacenados á finalización e ao inicio do período impositivo, expresado en metros cúbicos.
- c) O volume de residuos radioactivos de media actividade non incluídos no punto b), e de baixa ou moi baixa actividade, introducidos na instalación para o seu almacenamento durante o período impositivo, expresado en metros cúbicos.

2. A base imponible definida neste artigo determinarase para cada instalación en que se realicen as actividades que constitúen o feito imponible deste imposto.

Artigo 23. *Base liquidable no almacenamento centralizado de residuos de media, baixa e moi baixa actividade.*

1. No almacenamento centralizado de residuos de media, baixa e moi baixa actividade, a que se refire o punto 1.c) do artigo 22, a base liquidable obterase por aplicación á base imponible dun coeficiente multiplicador K de redución, de acordo coa seguinte expresión:

$$BL = K \times BI$$

En que:

BL: base liquidable.

BI: base imponible.

2. O coeficiente K obterase pola aplicación da seguinte fórmula,

$$K = \frac{V_{NC} + V_C \times f_C + V_{SI} \times f_{SI} + V_{LI} \times f_{LI} + V_{MX} \times f_{MX}}{V_{NC} + V_C + V_{SI} + V_{LI} + V_{MX}}$$

En que:

V_{NC} : volume de residuos non compactables nin incinerables introducidos para o seu almacenamento definitivo.

V_C : volume de residuos compactables introducidos para o seu almacenamento definitivo.

f_C : factor de redución de volume por compactación.

V_{SI} : volume de residuos sólidos que se someten a tratamento de incineración previo ao almacenamento definitivo.

f_{SI} : factor de redución de volume por incineración de residuos sólidos.

V_{LI} : volume de residuos líquidos que se someten a tratamento de incineración previo ao almacenamento definitivo.

f_{LI} : factor de redución de volume por incineración de residuos líquidos.

V_{MX} : volume de residuos que se someten a tratamento mixto de compactación e incineración previo ao almacenamento definitivo.

f_{MX} : factor de redución de volume por tratamento mixto de compactación e incineración.

3. Os factores de redución tomarán os valores seguintes:

Factor	Valor
f_C	1
	2,6
f_{SI}	1
	12,1
f_{LI}	1
	15,3
f_{MX}	1
	7,8

Artigo 24. *Tipo impositivo e cota tributaria.*

1. A cota tributaria será o resultado de aplicar á base imponible, ou á base liquidable de acordo co establecido no artigo 23, os seguintes tipos impositivos:

a) No almacenamento de combustible gastado a que se refire o punto 1.a) do artigo 22, o tipo será de 70 euros por quilogramo de metal pesado.

b) No almacenamento de residuos radioactivos a que se refire o punto 1.b) do artigo 22, o tipo será de 30.000 euros por metro cúbico de residuo radioactivo.

c) No almacenamento de residuos radioactivos a que se refire o punto 1.c) do artigo 22:

1.º Para residuos radioactivos de baixa e media actividade, o tipo será de 10.000 euros por metro cúbico.

2.º Para residuos radioactivos de moi baixa actividade, o tipo será de 2.000 euros por metro cúbico.

CAPÍTULO IV

Normas comúns para ambos os impostos

Artigo 25. *Período impositivo e devindicación.*

1. O período impositivo coincidirá co ano natural, salvo no suposto de cesamento do contribuínte no desenvolvemento das actividades que constitúen os feitos impositivos a que se refiren os artigos 15 e 19, caso en que finalizará no día en que se entenda producido tal cesamento.

2. O imposto devindicarase o último día do período impositivo.

Artigo 26. *Liquidación e pagamento.*

1. Os contribuíntes estarán obrigados a autoliquidar o imposto e ingresar a cota resultante no prazo dos primeiros 20 días naturais seguintes ao de devindicación do imposto, de acordo coas normas e modelos que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas.

2. Nos primeiros 20 días naturais dos meses de abril, xullo e outubro, os contribuíntes que realicen o feito impositivo establecido nos artigos 15 e 19 deberán efectuar un pagamento fraccionado á conta da liquidación correspondente ao período impositivo en curso, de acordo coas normas e modelos que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas.

O importe dos pagamentos fraccionados calcularase en función das magnitudes determinantes da base impositiva que correspondan ao trimestre natural anterior ao inicio do prazo de realización de cada un dos pagamentos fraccionados, e aplicando o tipo impositivo, segundo o caso, a que se refiren os artigos 18 e 24 da Lei.

Artigo 27. *Infraccións e sancións.*

As infraccións tributarias relativas aos presentes impostos serán cualificadas e sancionadas de conformidade co previsto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

TÍTULO III

Modificación da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais

Artigo 28. *Modificación da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.*

Modifícase a Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, nos seguintes termos:

Un. Engádesse un número 14 no artigo 7, coa seguinte redacción:

«14. Malia o establecido nos números anteriores deste artigo, cando a saída do gas natural das instalacións consideradas fábricas ou depósitos fiscais se produza no marco dun contrato de subministración de gas natural efectuado a título oneroso, a devindicación do imposto sobre hidrocarburos producirase no momento en que resulte exixible a parte do prezo correspondente ao gas natural subministrado en cada período de facturación. O anterior non será de aplicación cando o destino do gas natural sexa outra fábrica ou depósito fiscal.

Para a aplicación do previsto no número 1 deste artigo, en relación coas subministracións de gas natural distintas daquelas a que se refire o parágrafo anterior, os suxeitos pasivos poderán considerar que o conxunto do gas natural subministrado durante períodos de ata sesenta días consecutivos saíu de fábrica ou depósito fiscal o primeiro día do mes natural seguinte á conclusión do referido período.»

Dous. Modifícase o número 3 do artigo 8, nos seguintes termos:

«3. Son suxeitos pasivos, en calidade de substitutos do contribuínte, os representantes fiscais a que se refire o número 28 do artigo 4 desta lei.

Tamén son suxeitos pasivos, en calidade de substitutos do contribuínte, aqueles que realicen as subministracións de gas natural a título oneroso no suposto previsto no parágrafo primeiro do número 14 de artigo 7 desta lei.»

Tres. Modifícase a tarifa 1.ª do número 1 do artigo 50 e o número 3 do mesmo artigo da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, que quedan redactados da seguinte forma:

«Tarifa 1.ª:

Epígrafe 1.1 Gasolinas con chumbo: 433,79 euros por 1.000 litros de tipo xeral e 24 euros por 1.000 litros de tipo especial.

Epígrafe 1.2.1 Gasolinas sen chumbo de 98 I.O. ou de octanaxe superior: 431,92 euros por 1.000 litros de tipo xeral e 24 euros por 1.000 litros de tipo especial.

Epígrafe 1.2.2 As demais gasolinas sen chumbo: 400,69 euros por 1.000 litros de tipo xeral e 24 euros por 1.000 litros de tipo especial.

Epígrafe 1.3 Gasóleos para uso xeral: 307 euros por 1.000 litros de tipo xeral e 24 euros por 1.000 litros de tipo especial.

Epígrafe 1.4 Gasóleos utilizables como carburantes nos usos previstos no número 2 do artigo 54 e, en xeral, como combustible, con exclusión dos da epígrafe 1.16: 78,71 euros por 1.000 litros de tipo xeral e 6 euros por 1.000 litros de tipo especial.

Epígrafe 1.5 Fuel óleos, con exclusión dos da epígrafe 1.17: 14 euros por tonelada de tipo xeral e 1 euro por tonelada de tipo especial.

Epígrafe 1.6 GLP para uso xeral: 57,47 euros por tonelada.

Epígrafe 1.8 GLP destinados a usos distintos dos de carburante: 15 euros por tonelada.

Epígrafe 1.9 Gas natural para uso xeral: 1,15 euros por xigajoule.

Epígrafe 1.10 Gas natural destinado a usos distintos dos de carburante, así como o gas natural destinado ao uso como carburante en motores estacionarios: 0,65 euros por xigajoule.

Porén, establécese un tipo reducido de 0,15 euros por xigajoule para o gas natural destinado a usos con fins profesionais sempre e cando non se utilicen en procesos de xeración e coxeración eléctrica.

Epígrafe 1.11 Queroseno para uso xeral: 306 euros por 1.000 litros de tipo xeral e 24 euros por 1.000 litros de tipo especial.

Epígrafe 1.12 Queroseno destinado a usos distintos dos de carburante: 78,71 euros por 1.000 litros.

Epígrafe 1.13 Bioetanol e biometanol para uso como carburante:

a) Bioetanol e biometanol mesturado con gasolinas sen chumbo de 98 I.O. ou de octanaxe superior: 431,92 euros por 1.000 litros de tipo xeral e 24 euros por 1.000 litros de tipo especial.

b) Bioetanol e biometanol, mesturado coas demais gasolinas sen chumbo ou sen mesturar: 400,69 euros por 1.000 litros de tipo xeral e 24 euros por 1.000 litros de tipo especial.

Epígrafe 1.14 Biodiésel para uso como carburante: 307 euros por 1.000 litros de tipo xeral e 24 euros por 1.000 litros de tipo especial.

Epígrafe 1.15 Biodiésel para uso como carburante nos usos previstos no número 2 do artigo 54 e, en xeral, como combustible, e biometanol para uso como

combustible: 78,71 euros por 1.000 litros de tipo xeral e 6 euros por 1.000 litros de tipo especial.

Epígrafe 1.16 Gasóleos destinados á produción de enerxía eléctrica ou á coxeración de enerxía eléctrica e de calor en instalacións cuxa actividade de produción quede comprendida no ámbito de aplicación da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico: 29,15 euros por 1.000 litros.

Epígrafe 1.17 Fuel óleos destinados á produción de enerxía eléctrica ou á coxeración de enerxía eléctrica e de calor en instalacións cuxa actividade de produción quede comprendida no ámbito de aplicación da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico: 12,00 euros por tonelada.

3. Sen prexuízo do establecido no número 7 do artigo 8, a aplicación dos tipos reducidos fixados para as epígrafes 1.4, 1.12, 1.15, 1.16 e 2.10 queda condicionada ao cumprimento das condicións que se establezan regulamentariamente en canto á adición de trazadores e marcadores, así como á utilización realmente dada aos produtos. Tales condicións poderán comprender o emprego de medios de pagamento específicos.»

Catro. Suprímese o artigo 51.2.c) e o artigo 51.4 queda redactado da seguinte forma:

«4. A fabricación e importación dos produtos clasificados no código NC 2705 que se destinen á produción de electricidade en centrais eléctricas ou á produción de electricidade ou á coxeración de electricidade e calor en centrais combinadas ou ao seu autoconsumo nas instalacións onde se xerasen. Para os efectos da aplicación desta exención considéranse:

1.º Central eléctrica: a instalación cuxa actividade de produción de enerxía eléctrica queda comprendida no ámbito de aplicación da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, e cuxo establecemento e funcionamento fosen autorizados consonte o establecido no capítulo I do título IV desa lei.

2.º Central combinada: a instalación cuxa actividade de produción de electricidade ou de coxeración de enerxía eléctrica e calor útil para o seu posterior aproveitamento enerxético queda comprendida no ámbito de aplicación da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, e cuxo establecemento e funcionamento fosen autorizados consonte o establecido no capítulo II do título IV desa lei.»

Cinco. Modifícase o número 4, que queda redactado da seguinte forma, e suprímese o número 5, ambos do artigo 52 bis:

«4. A base da devolución estará constituída polo volume de gasóleo que fose adquirido polo interesado e destinado á súa utilización como carburante nos vehículos mencionados no número 2 anterior. A base así determinada exprésase en miles de litros.

Para a aplicación do tipo autonómico da devolución, a base da devolución estará constituída polo volume de gasóleo que fose adquirido polo interesado no territorio da comunidade autónoma que o establece e fose destinado á súa utilización como carburante nos vehículos mencionados no número 2 anterior. A base así determinada exprésase en miles de litros.»

Seis. Modifícase a letra b) do número un do artigo 52 ter, nos seguintes termos:

«b) O importe das cotas a devolver será igual ao resultado de aplicar o tipo de 78,71 euros por 1.000 litros sobre unha base constituída polo volume de gasóleo efectivamente empregado na agricultura, incluída a horticultura, gandería e silvicultura durante o período indicado, expresado en miles de litros.»

Sete. Introdúcese un número 5 no artigo 54, de modo que o actual número 5 pasa a ser o 6, que quedan redactados da seguinte forma:

«5. A utilización do gasóleo coa aplicación do tipo previsto na epígrafe 1.16 da tarifa 1.ª do imposto e a utilización do fuel óleo coa aplicación do tipo previsto na epígrafe 1.17 da tarifa 1.ª do imposto, estarán limitadas aos usos previstos por estas epígrafes.

6. As prohibicións e limitacións establecidas neste artigo esténdense aos produtos cuxa utilización resulte equivalente á dos aceites minerais comprendidos na tarifa 1.ª do imposto, de acordo co establecido no número 1 anterior.»

Oito. Introdúcese unha letra d) no número 2 do artigo 55 e modifícase a letra e) do número 4 do mesmo artigo, coa seguinte redacción:

«Artigo 55.2.

d) Os que utilicen gasóleo con aplicación do tipo previsto na epígrafe 1.16 da tarifa 1.ª do imposto ou fuel óleo con aplicación do tipo previsto na epígrafe 1.17 da tarifa 1.ª do imposto en usos distintos dos regulados por estas epígrafes e non estean incluídos nos números anteriores.»

«Artigo 55.4.

e) Nos supostos recollidos nas letras a) e d) do número 2 anterior, a sanción consistirá en multa pecuniaria fixa de 600 euros.»

Nove. Suprímese o artigo 79.3.a).

Dez. O artigo 84 queda redactado como segue:

«Artigo 84. *Tipo de gravame.*

O imposto exixirase ao tipo de 0,65 euros por xigajoule.»

TÍTULO IV

Modificación do texto refundido da Lei de augas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2001, do 20 de xullo

Artigo 29. *Modificación do texto refundido da Lei de augas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2001, do 20 de xullo.*

Modifícase o texto refundido da Lei de augas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2001, do 20 de xullo, ao cal se lle engade un artigo 112 bis co seguinte contido:

«Artigo 112 bis. *Canon por utilización das augas continentais para a produción de enerxía eléctrica.*

1. A utilización e aproveitamento dos bens de dominio público a que se refire a letra a) do artigo 2 da presente lei, para a produción de enerxía eléctrica en barras de central, estarán gravados cunha taxa denominada canon por utilización das augas continentais para a produción de enerxía eléctrica, destinada á protección e mellora do dominio público hidráulico.

2. A devindicación do canon producirase co outorgamento inicial e o mantemento anual da concesión hidroeléctrica e será exixible na contía que corresponda e nos prazos que se sinalen nas condicións desa concesión ou autorización.

3. Serán contribuíntes do canon os concesionarios ou, de ser o caso, aqueles que se subroguen en lugar daqueles.

4. A base impoñible da exacción determinarase o organismo de bacía e será o valor económico da enerxía hidroeléctrica producida e medida en barras de central,

en cada período impositivo anual, polo concesionario mediante a utilización e aproveitamento do dominio público hidráulico.

5. O tipo de gravame anual será do 22 por cento do valor da base imponible e a cota íntegra será a cantidade resultante de aplicar á base imponible o tipo de gravame.

6. Estarán exentos do pagamento deste canon os aproveitamentos hidroeléctricos explotados directamente pola Administración competente para a xestión do dominio público hidráulico.

7. O canon reducirase nun 90 por cento para as instalacións hidroeléctricas de potencia igual ou inferior a 50 MW, e para as instalacións de produción de enerxía eléctrica de tecnoloxía hidráulica de bombeo e potencia superior a 50 MW, e na forma que regulamentariamente se determine para aquelas producións ou instalacións que se deban incentivar por motivos de política enerxética xeral.

8. A xestión e recadación do canon corresponderá ao organismo de bacía competente ou ben á Administración tributaria do Estado, en virtude de convenio con aquel.

En caso de se subscribir o convenio coa Axencia Estatal de Administración Tributaria, esta recibirá do organismo de bacía os datos e censos pertinentes que faciliten a súa xestión, e informarao periodicamente na forma que se determine por vía regulamentaria. Para estes efectos, a Comisión Nacional de Enerxía e o operador do sistema eléctrico estarán obrigados a subministrar ao organismo de bacía ou á Administración Tributaria cantos datos e informes sexan necesarios, de acordo co artigo 94 da Lei 58/2003, do 17 de decembro.

O 2 por cento do canon recadado será considerado un ingreso do organismo de bacía, e o 98 por cento restante será ingresado no Tesouro Público polo organismo recadador.»

Disposición adicional primeira. *Feitos impositivos regulados nesta lei gravados polas comunidades autónomas.*

1. Na medida en que os tributos que establece esta lei recaian sobre feitos impositivos gravados polas comunidades autónomas e isto produza unha diminución dos seus ingresos, será de aplicación o disposto no artigo 6.2 da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas.

2. O disposto no número anterior será unicamente de aplicación respecto daqueles tributos propios das comunidades autónomas establecidos nunha lei aprobada con anterioridade ao 28 de setembro de 2012.

Disposición adicional segunda. *Custos do sistema eléctrico.*

Nas leis de orzamentos xerais do Estado de cada ano destinarase a financiar os custos do sistema eléctrico previstos no artigo 16 da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, un importe equivalente á suma dos seguintes:

a) A estimación da recadación anual correspondente ao Estado derivada dos tributos e canons incluídos na presente lei.

b) O ingreso estimado pola poxa dos dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro, cun máximo de 500 millóns de euros.

Disposición transitoria primeira. *Adaptación das concesións hidroeléctricas.*

O disposto no artigo 112 bis, que mediante esta lei se engade no texto refundido da Lei de augas, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2001, do 20 de xullo, será de aplicación aos titulares das instalacións de produción de enerxía eléctrica que, no momento da súa entrada en vigor, sexan titulares dunha concesión hidroeléctrica. As condicións de tales concesións deberán ser adaptadas á nova regulación establecida no citado artigo 112 bis.

Disposición transitoria segunda. *Pagamentos fraccionados durante 2013.*

Para o período impositivo iniciado o 1 de xaneiro de 2013 e para os únicos efectos de determinar se os contribuíntes que realicen o feito impositivo deben realizar pagamentos fraccionados nos termos que establece o artigo 10, computarase como valor da produción anual, incluídas todas as instalacións, o valor que tería correspondido á produción realizada no ano 2012.

Tratándose de contribuíntes que desenvolvesen a actividade por un prazo inferior ao ano natural durante o ano 2012, o valor da produción elevarase ao ano.

Se o importe total que corresponda percibir ao contribuínte non resulta coñecido no momento da realización dos pagamentos fraccionados, aquel deberá fixalo provisionalmente en función da última liquidación provisional realizada polo operador do sistema e, de ser o caso, pola Comisión Nacional de Enerxía.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan á presente lei.

Disposición derradeira primeira. *Modificación da Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico.*

A Lei 54/1997, do 27 de novembro, do sector eléctrico, queda modificada como segue:

Un. Modifícase o número 2 no artigo 15, que queda redactado como segue:

«2. Os custos das actividades reguladas, incluíndo entre eles os custos permanentes de funcionamento do sistema e os custos de diversificación e seguridade de abastecemento, serán financiados mediante os ingresos recadados por peaxes de acceso ás redes de transporte e distribución satisfeitas polos consumidores e os produtores, así como polas partidas provenientes dos orzamentos xerais do Estado.»

Dous. Engádese un número 7 no artigo 30, coa seguinte redacción:

«7. A enerxía eléctrica imputable á utilización dun combustible nunha instalación de xeración que utilice como enerxía primaria algunha das enerxías renovables non consumibles non será obxecto de réxime económico primado, salvo no caso de instalacións híbridas entre fontes de enerxía renovables non consumibles e consumibles, caso en que a enerxía eléctrica imputable á utilización da fonte de enerxía renovable consumible si poderá ser obxecto de réxime económico primado.

Para estes efectos, por orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo publicarase a metodoloxía para o cálculo da enerxía eléctrica imputable aos combustibles utilizados.»

Tres. O parágrafo terceiro do número 9.Primeiro.f da disposición adicional sexta modifícase nos seguintes termos:

«Porén, cando se trate de suxeitos pasivos substitutos do contribuínte nos cales non concorran as circunstancias a que se refire o punto 3.1 do artigo 71 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, o ingreso das taxas devindicadas durante cada un dos trimestres naturais do ano farase efectivo, respectivamente, antes do día 10 dos meses de maio, setembro, novembro e febreiro ou, de ser o caso, do día hábil inmediatamente posterior.»

Disposición derradeira segunda. *Título competencial.*

A presente lei dítase ao abeiro da competencia exclusiva do Estado en materia de facenda xeral prevista no artigo 149.1.14.^a da Constitución española, salvo o disposto no título IV, que se dita ao abeiro do artigo 149.1.22.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación, ordenación e concesión de recursos e aproveitamentos hidráulicos cando as augas discorran por máis dunha comunidade autónoma.

Disposición derradeira terceira. *Habilitación normativa e desenvolvemento regulamentario.*

1. Habilítase o Goberno para que, no ámbito das súas competencias, dite as disposicións regulamentarias necesarias para o desenvolvemento e a aplicación desta lei.

2. En particular, autorízase o Goberno para modificar a forma de pagamento establecida no artigo 29 desta lei.

Disposición derradeira cuarta. *Habilitacións á Lei de orzamentos xerais do Estado.*

A Lei de orzamentos xerais do Estado poderá modificar, de conformidade co previsto no artigo 134.7 da Constitución española, os tipos impositivos e os pagamentos fraccionados que se establecen nesta lei.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o 1 de xaneiro de 2013.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 27 de decembro de 2012.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY